

Izhaja vsako soboto zjutraj. Vsaka druga številka ima poučno zabavno ilustrirano prilogo „Družinski prijatelj“.

Uredništvo „Zarje“ je v Trstu, Via dei Fabbri 2. Tja je treba nasloviti vse rokopise, ki naj se objavijo v listu ali pa v prilogi. Rokopisi se ne vračajo, nefrankirana pisma se ne sprejemajo. V nujnih slučajih se je posluževati telefona tiskarne št. 638.

ZARJA

Upravništvo „Zarje“ je v Trstu, Via dei Fabbri št. 2. Sprejema naročnino, inserate in reklamacije. Naročnina „Zarje“ s priloženo je za vsoto leto naprej po pošti K. 6.—, za pol leta K. 3.—. Posamezne številke po 6 v.

Cena inseratom je 10 vinarjev za enostopno pet vrsto. Pri večkratnem objavljenju primeren popust. Poštno-hranilnični račun št. 64139.

Denar.

„Ljudska hranilnica in posojilnica za tržaško občino“ pri sv. Ivanu priredi, kakor že zadnjič omenjeno, zadrudni kurz, ki se prične v torek 10. marca in bo trajal ves tisti teden. Udeležili se bodo tega petdnevnega pouka večinoma brihtni fantje in možje, pa tudi izobraženci iz okolice, Krasa in slovenske Istre, da se v poljudnih predavanjih pouče, kako je treba ljudske hranilnice in posojilnice po deželi ustanavljati in kako jih uspešno voditi. Glavni predmet predavanj bo torej denar in knjigovodstvo v denarnih zavodih. No pa recimo še mi eno o denarju v nekako pripravo na zadrudni kurz.

Skoro neverjetno zveni, če rečemo, da se dobe tudi v sedanjem sicer tako materialističnem svetu ljudje, ki denar vse premalo upoštevajo in celo neprevidno z njim ravnajo. In vendar v resnici ne manjka takih ljudi niti med onimi, ki denarja krvavo potrebujejo. Gotovo nimajo prav. Saj je denar skoro najpoglavitejše sredstvo, s katerim si more človek urediti, dasi ne povsem srečno, pa vsaj svojemu stanu dostojno in primerno življenje. Seveda je v ta namen potrebno, da se z denarjem prav in razumno ravna. Način, kako si kdo pridobiva denar, kako ga hrani, kako se trudi pomnožiti ga, kako in čemu ga troši, vse to nam more po pravici pomagati, da spoznamo značaj dotičnega moža. Z uporabo denarja so mnoge kreposti v tesni zvezi, kakor: poštenje, dobro gospodarstvo, skrb za bodočnost in prava dobrotljivost. Nasprotno vodi zloraba denarja k nepoštenju, potratu, skoposti, lakomnosti in brezobzirnosti.

Menda nam ni treba še-le povdarjati, da ne sme biti kopičenje denarja

smoter in cilj našega življenja. Denar ne sme nikdar postati naš gospodar. Vse to nam pa vendar ne odvzame dolžnosti, da moramo z vsemi dobrimi in poštenimi sredstvi skušati izboljšati svoj gmotni položaj in zagotoviti svojo bodočnost ter bodočnost svojih družin.

Prvi pogoj, da si zagotovimo bodočnost in uredimo svojemu stanu primerno življenje, je seveda delo. Ne le da je delo izvir blagostanja, ono človeka tudi osrečuje in ga dela nekako zadovoljnega. Po pravici lahko imenujemo delo plemenit poklic vseh ljudi. V vsakem poštem delu, bodi znamenito ali na videz neznamno, je nekaj duševni užitek. S pridnim delom si jačimo sile in si pridobivamo ter utrjujemo ugled doma in drugod.

Vendar si ne zagotoviš s samim delom varne bodočnosti. Skrbeti moraš ne le za danes, ampak tudi za slučaj starosti, onemoglosti in bolezni. Radi tega se mora delu pridružiti varčnost. Varčnosti pa se moraš še le privaditi in to ne gre brez nekega samozatajevanja, vsaj izpočetka ne. Marsikdo prične s tem, da si prav „od ust“ kaj malega pritrga. Če se ti je pa posrečilo kaj se tako malega prihraniti, te bo ta uspeh gotovo osrečilo, da si boš še lažje pritrgoval, konečno ti postane tako samozatajevanje celo prijetno.

Povedati moramo tu žalostno a čisto resnico, da dandanes prav oni, ki opravljajo najtežja dela, ki bi torej dosledno morali denar najvišje ceniti, da prav taki ves svoj zaslužek, kakor hitro ga prejmejo, tudi hipoma potrošijo, ne zmeneč se za prihodnost, za bolezen in starost. Mislim tu posebno na mnoge naših delavcev, ki ne morejo držati trdo zasluženih krajcarjev niti 24 ur v žepu, temveč jih morajo hitro ponesti krčmarju shraniti ali pa

denar kako drugače zavržejo. Splošna draginja je sicer res marsikje vzrok bede delavskega stanu, veliko več pa je tega krivo pomanjkanje varčnosti, pijančevanje in vsakovrstna potrata. In posledica tega? Odvisnost delavca od delodajalca, vedno večje mozganje delavca po kapitalistih. Tudi kmetom, ki niso varčni, se ne godi bolje. Z visokimi obrestmi morajo konečno polniti žepe oderuhov in vsled tega vedno bolj propadajo. Marsikaterega takega rezeža more rešiti še le gospodarska samopomoč v zadrudništvu.

No recimo, da ne bomo nikdar onemogli, in se nikdar postarali; a vsaj to je gotovo, da bomo enkrat umrli. Tudi če se ne strinjamo z onimi, ki varčujejo in skrbe samo za to, da bi po smrti čim več možno zapustili otrokom, ki večkrat prav hitro zapravijo, kar so stariši v dolgih letih nabrali, ne smemo vendar prezreti, da je starišem velika dolžnost skrbeti za bodočnost svojih otrok. Ta dolžnost nalaga vsakemu družinskemu očetu varčnost. Pravi zločinci na svojih otrocih so vsi oni, ki nepremišljeno trošijo svoj zaslužek in svoje imetje, ko jih pa Bog pokliče, zapuščajo nepreskrbljeno deco drugim v nadlego.

Opozoriti pa moramo še na eno vrsto denarja. Ni namreč dovolj samo delati in varčevati, treba je tudi čas pridno uporabiti. Čas je denar, zato se pa z modro uporabo časa pride do blagostanja in bogastva. Dasi je čas tako dragocen, se vendar malo česa toliko potratu kakor časa. Svarilen napis se bere nekje nad vhodom v pokopališče: „Človek samo živi, pa ne opazi, da mu vsak hip življenje krajša.“ Kdor hoče dandanes v svetu napredovati, ne sme biti zaspanec. „Kdor zgodaj vstaja, mu kruha ostaja.“

LISTEK

SIN.

Iz življenja delavcev. Spisal V. R. (Dalje.)

„Oh, Ana, kaj se je zgodilo... Samo da se preveč ne ustrašite, če vam povem!“ je začula naenkrat Marijanin glas.

Marijana ji je dala eno roko in ji pomagala vstati, v drugo pa je vzela zabojček.

„Kaj je, Marijana?... Le povejte!“ S tresočim glasom je vprašala, ves nemir, vse pričakovanje, nemirno in čudno, je vstalo zopet v njeni duši.

„Veste, vašega Francelja...“ Marijana se je v zadregi vstavila.

Vroč jo je spreletelo, slabost jo je obšla in morala je zopet sestiti na stopnice.

„Kaj je s Franceljem?“ je vprašala s slabotnim glasom.

„Veste, zdajle popoldne se je dogodilo... Moj fant je videl, ko so ga nesli iz fabrike v bolnišnico... Sklad železa je padel nanj... Ana, pa ne bojte se preveč, morda še ozdravi... saj ni tako hudo... bogve...“

Zašumelo je krog nje in vse izginilo ob teh besedah...

„Ana!... Oh, saj sem dejala, da se vam bojim povedati... Moj Bog!...“

Te Marijanine besede so jo vzbudile. Velika žalost jo je prevzela, srce ji je trepetalo v boleti in solze so ji zalile oči...

— Odtod ta nemir, odtod to bolešno hrepenenje po sinu in ono trdno zaupanje, da se vrne gotovo po dolgem... dolgem času k njej... Odtod njena goreča prošnja v cerkvi... O Bog, in vendar tega ni prosila... —

„Kaj hočete, Ana, tako je...“ jo je tolašila Marijana.

„Še ta večer pojdem k njemu v bolnišnico,“ se je odločila.

Tiho ihte je vstala in počasi sta se napotili domov. Dolga, dolga se ji je zdela pot in le malo je slišala, kar ji je pravila Marijana...

Srce ji je bilo močno, težko je dihala in postajala skoraj na vsaki stopnici.

„Ničesar se ne bojte!“ je govorila Marijana, ki jo je spremljala, „saj so zdravniki dobri in vas bodo pustili k njemu, ko izvedo, da ste njegova mati... Kmalu prideve v drugo nadstropje, tam bo nemara... Povprašam... Le počasi stopajte, saj še jaz komaj hodim...“

Dolge, dolge so bile stopnice. Okoli je bilo hladno in tiho, le tuintam so se zaprla kaka vrata v gornjih nadstropjih, kak človek je šel počasnih, težkih korakov doli, nekje je v presledkih cingljala električen zvonček...

Plah mir je bil naokoli, kakor da bi smrt hodila s tihimi koraki po teh prostorih...

Bogve, morda je že umrl in leži v mrtvašnici, tuj in ubog in ona ga ne bo več slišala in mu ne bo mogla reči nobene tolažljive besede več v slovo... Morda je vse zastoj in je že vsega konec... —

Prišli sta v drugo nadstropje. Po dolgem, dolgem hodniku jo je peljala Marijana in potrkala s lednjič na vrata.

Z nepopisnim čustvom v srečo je slišala, kako so se odprla vrata. Nekdo je prišel z drsajočimi koraki in Marijana je prašala po Francelju. Ni umela, kako se je glasil odgovor.

Marijana jo je prišla zopet za roko in stopili sta v bolniško sobo.

Tu je bilo topleje nego na stopnicah, težek vzduh in neprijeten duh po karbolu se je širil po sobi.

Šli sta polagoma med vrstami postelj in pred njima so se slišali vedno tisti drsajoči koraki. Zopet je bila dolga pot, tuintam so se čuli težki vzdih, nekje daleč doli pa glasen pogovor in trkanje steklenih posod. Za njima pri vratih pa je zvonil električni zvonček in vmes je govoril nekdo z nejevoljnim glasom.

In njej je bilo tako samotno med vsem tem, strah ji je stiskal srce in trepetaje je pričakovala in se bala trenutka, ko pride do Franceljeve postelje.

Pravkar so zdravniki pri njem!“ je dejala Marijana, „tamle leži na zadnji postelji...“

Naj bodo naši dohodkiveliki a i majhni, vendar ne zadostuje še, da se varjemo potrate in dolgov, ampak treba da tako gospodarimo, da nam koncem vsakega meseca ali vsakega leta nekaj ostane. Izdati je treba torej redno manj kakor se prisluži. Če nam pa kaj ostane, ne kupujemo s tem prihrankom nepotrebnih stvari „Kdor kupuje, česar ne potrebuje, bo moral prodajati, česar potrebuje,“ pravijo naši ljudje. Nekateri pa stradajo in puščajo otroke brez hrane in obleke, da si kupijo kaj takega, brez česar bi prav lahko bili. To je huda bolezen naše dobe, ki tira posebno delavski stan po mestih v bedo in propast.

Konečno je potrebno, da si vsak posameznik utrdi svoje gospodarsko stališče. Skušnja namreč uči, da je umno gospodarstvo tisti temelj, na katerem mora uspešno procvitati vse drugo delo posameznika in društev. Vsakemu posamezniku je treba vepiti zmisel za njegovo lastno gospodarstvo, treba ga je napeljevati k varčevanju, treba mu je tudi pokazati pripomočkov, da si uredi svoje gospodarstvo. To je v prvi vrsti krasna, hvaležna naloga naših izobraževalnih društev. S tem naj bi se pogosto pečala predavanja v teh društvih. Eden najvažnejših pripomočkov za ureditev gospodarstva pa je brezdvomno urejeno knjigovodstvo. Mrtve črke in številke v zapisnikih, brez kojih bi ne smel biti noben pravi gospodar, so žive besede, ki govore najbolj jasno o uspehih in neuspehih gospodarstva in so ob enem vodilni pot do zboljšanja istega.

O takih in sličnih vprašanjih, smo rekli, naj redno ali vsaj pogosto predavajo izobraževalna društva. Vendar ne bi to še povsem zadostovalo. Kakor je potreben v župniji poleg navadnih župnikovih pridig od časa do časa misijon, tako je potrebna tudi na polju gospodarske izobrazbe tuintam izvanredna šola. Imenujemo jo z a d r u ž n i kurz ali tečaj. V tej izvanredni šoli se z živo besedo prouče udeleženci o najpotrebnejših denarnih in gospodarskih vprašanjih. Nauče se ustanavljati in roditi ljudske posojilnice in slične denarne zavode, priučijo se natančnemu in skrbnemu knjigovodstvu. Vrnivši se domov navdušujejo še druge za umno gospodarstvo. Tako so večkrat zadružni tečaji začetek gospodarskega preporoda v celem okraju, v celi deželi. Zato pričakujemo željno in z navdušenjem zadružni kurz pri sv. Ivanu.

Političen pregled.

Deželnozborske volitve.

Dne 10. t. m. je imela Slovenska Ljudska Stranka v Ljubljani veliki shod zaupnikov, na katerem so bili proglašeni kandidati za bližnje deželnozborske volitve. Stranka je postavila v vseh kmečkih občinah svoje kandidate, tako tudi za mestno občino Idrija, po drugih mestnih občinah pa pa stranka podpirala razne neodvisne kandidate. — Tudi na Goriškem so že določeni kandidati.

Po umoru portugalskega kralja

Pogrebni sprevod od palače do cerkve sv. Vinkenta se je vršil mirno in v redu. Konsignirano je bilo vojaštvo. Oddale so se običajne salve. Pri pogrebu so bile vse države zastopane po posebnih odposlanstvih. — Kralj Manuel II. je pomilostil pomorščake, ki so se leta 1906 uprli. — Joao Franco si je dal celo brke obriti, da je lažje pobegnil. — Po vseh večjih mestih inozemstva so se vršile sožalnice za portugalskim kraljem. — Zarotniki so nameravali polastiti se parlamenta, mestne palače, kraljeve palače in vojašnic, potem pa umoriti Franca ter kraljevo rodbino deportirati v Brazilijo. — Pravi kraljevi morivci se skrivajo med ljudstvom in se je bati novih nemirov. — Policija je konstatirala, da je umor bil dogovorjen v neki kavarni,

kjer se shajajo socialisti in republikani. — Dobri poznavavci razmer sodijo, da bo republika v kratkem proglašena. — Obedve kraljici, Amalija in Marija Pija hočeta deželo zapustiti.

Kritičen položaj na Portugalskem.

Razburjenje med armado in mornarico traja dalje. S. t. m. so zaprli več podčastnikov, ker so se hoteli upreti. Iz dobro informiranega vira se poroča, da so se v noči po kraljevem umoru v vojašnici 16. pehotnega polka vojaši med seboj bojevali. Bivši diktator Franco je zato pobegnil, ker so ujetniki, ki jih je novi kralj Manuel II. dal iz zaporov izpustiti, izjavili, da se bodo nad Frankom maščevali, tudi ako bi pobegnil na konec sveta.

Šolstvo na Ruskem.

Splošno šolsko dolžnost namerava naučni minister vpeljati polagoma od 1. 1908-1917. Z ozirom na finančno obremenitev je ta namera seveda združena z velikimi težavami. Leta 1917 bi po izp. l. jani postavili rabili mesto dosedanjih 167.000 učiteljev najmanj 500 tisoč, nadalje 265.000 šol, torej bi šolski budget bil za 103.350.390 rubljev višji kot sedanji. Treba bi bilo tudi zlomiti velikanski odpor kmečkega prebivalstva proti splošni šolski dolžnosti. L. 1907 je obiskovalo na Ruskem šolo 13.250.079 otrok.

Spor med Turčijo in Perzijo poravnan?

Iz Carigrada poročajo, da je sultan perzijskega poslanika zelo ljubezljivo sprejel. Sultan je obenem zapovedal turškemu divizijskemu generalu Fasyli paši, da mora takoj zapustiti perzijsko ozemlje.

Proti modernizmu.

Proti profesorju dogmatike na monakovskem vseučilišču, Schnitzerju, ki je izobčen, je uvedeno kanonično postopanje. Schnitzer je bil pri generalnem vikarju zaslisan. Vztrajal je na svojem stališču in ničesar noče preklicati. Nunej se posvetuje z bavarskim ministrskim predsednikom Pödevilsom, da bi pregovoril slednjega, da tudi vlada nastopi proti Schnitzerju. Kakšno stališče zavzame vlada, je še negotovo.

NOVICE

n **Dopisnikom.** Spise, ki naj se objavijo v „Zarji“ pošiljajte edino le na naslov uredništva „Zarje“ v Trstu, ne pa na naslov tega ali onega urednika. Urednik je lahko bolan, ali pa odpotuje, uredništvo pa mora biti vedno zdravo in vedno v Trstu. Pišite s črnim in jasno. Ne pozabite podpisati se s celim imenom. Ne bojte se, da bo vaše ime komu izdano. Tega ne stori uredništvo za nobeno ceno. Dopisov, ki ne vemo odkod da so prišli, ne moremo objaviti.

n **Za katoliško tiskovno društvo** v Trstu naj se pošiljajo vsi prispevki na ime predsednika Jakoba Ukmar, via dei fabbri 2, ne pa na druge naslove, da ne bo zmede.

n **Kat. slov. izobraževalno društvo** v Trstu priredi v ponedeljek, dne 17. t. m. predavanje v dvorani „Marijinega doma“, ulica s. Francesco d'Assisi št. 15, I. n. Začetek ob sedmih in pol zvečer. Pridite točno in polnoštevilno.

n **Senjski škof umrl.** Minolo soboto je umrl senjski škof Dr. Mavrovič. Hodil se je zdraviti posebno rad med Slovence v naše planinske kraje. Kamnik in Bled sta mu bila prav ljuba. Še lansko poletje je bil pokojni škof na Bledu. — Hrvatsko mestece Senj ob jadranskem morju šteje komaj 3200 prebivalcev; senjska škofija, ki je že nad 300 let združena z modruško škofijo, je pa precej velika. — Šteje 217 župnij, 243 duhovnikov in 340.000 vernikov.

n **Sodna imenovanja.** Za okrožno sodišče v Rovinju sta imenovana sodna svetnika v VII. činovnem razredu g. sodni tajnik dr. Silvij pl. Milost iz Gorice in g. Maks Černe, dosedaj okrajni sodnik na Krku. — Sodni oficijali so postali kancelisti: Ivan Gombač in Blaž Čonja pri deželnem sodišču v Trstu, Mihael Ivančič v Kanalu, Fran Čargo in Mohor Gulin v Gorici, nadoficijal je postal Ciril Kumar, doslej oficijal v Gorici.

n **S palmo v rokah.** Luteranski pastor Uffe v Kodanju na Danskem piše v en tamošnji tednik za naš čas prav značilno:

Protestantizem je glede čudežev v sedanjem času tega mnenja: pred 2000 leti pravi, da so bili čudeži potrebni, da pa niso več sedaj, ko bi bil en sam resničen čudež več vreden kakor sto cerkev in deset milijonov spodbudnih protestantskih časopisov. Pešanje luteranstva se posebno lepo vidi v tem mučnem položaju. Vedno povdarjajo protestanti, da je možno z vero vse doseči, tudi

največja čuda, in vendar niso vstanu pokazati niti enega samega čudeža sedaj, ko čutijo bridko potrebo čudežev, saj ni dandanes le en sam neveren Tomaž na svetu, ampak jih je na milijone. Ne, v tem pogledu stoji katoliška cerkev zmagoslavno pred nami s palmo v rokah. Ona ima svojega sv. Januarja v Neaplju in svojo sveto Devico v Lurdu in prej se bo naše protestantsko ljudstvo povrnilo v Rim, ki jasno kaže, da „ni še oslabela Gospodova roka.“ kakor pa da bi je zamogel naš brezversko-verski protestantizem obuditi k veri.

n **Trgovski shod** se je vršil v sredo zvečer v prostorih „Trgovsko-izobraževalnega društva v Trstu“. Namen shoda je bil, javno nastopiti proti dogodkom pri zborovanju zadruga jestvinčarjev in kako treba nastopiti proti nameravanemu bojkotu slovenskih jestvinčarjev. G. dr. Rybar je dokazoval, da se nam ni treba bati bojkota, pač pa se naj boje Lahji, da jih ne začnejo bojkotirati Slovani. Nato so govorili še dr. Gregorin, posl. Mandić, dr. Vilfan, Plesničar in Ivanišević. K besedi se je oglasil tudi g. Škerl, ki je rekel, da se je na tem shodu sicer veliko lepega povedalo, vendar pa nič sklenilo v korist jestvinčarjev. Obžaluje, da se je pri sklicevanju shoda iz osebnih ozirov prezrlo povabiti njega, ki je vendar v odseku jestvinčarjev. G. predsednik shoda nato ni vedel skoro nič drugega odgovoriti, kakor to, da bi g. Škerl boljše napravil, da bi molčal. (Resnica se pa na javnem shodu vendar sme povedati, da si je to marsikomu neprijetno). Ko je še g. Prelog Ivan povedal, da so jestvinčarji sami že sklicali sestanek za nedeljo, je predsednik zaključil shod.

n **Tržaški dnevnik** piše v svoji četrtkovi številki v članku „Mala fides“ na prvi strani takole: „Med posojilnicami, konsumnimi in obrtnimi društvi na tržaškem ozemlju se prištevata edino le posojilnica in eno od več gospodarskih društev pri sv. Ivan h klerikalnim organizacijam“. Tako na prvi strani. Ko smo pa razna naznanila o plesu sv. Cirila in Metoda na drugi in tretji strani „s spodobno andohotjo prebrali“ in pogledali na četrto stran, nismo mogli verovati svojim očem, ko smo zapazili oglas „klerikalne“ posojilnice pri sv. Ivanu in videli, da posojilnica, ki je priporočena v tako „narodnem“ in neklerikalnem glasilu, kot je tržaški dnevnik, vendar ne more biti narodu v škodo. Ravno tako opazimo večkrat v tržaškem dnevniku inserat onega društva, ki je od več. Kaj ne, gospodje, denar se vendarle spravi v žep, čeprav je od „klerikalnega“ društva. — Dalje piše isti dnevnik, da je pri otvoritvi prostorov obrtno-konsumnega društva sodelovalo nekaj članov akadem. društva „Balkan“ in pa sveoivanski tamburaški zbor. — To je popolnoma zlagano. Tamburašev tisti dan niti videli nismo, še manj pa slišali in kak član „Balkanov“ je sodeloval k večjemu pri banketu s žlico v rokah. — Konečno vas pa vprašamo samo to le: Od kdaj je svetoivanska, posojilnica in konsumno društvo klerikalno? Pričakujemo odgovora!

n **Otvoritev tunela pod Montuco.** V torek zvečer so otvorili tunel pod Montuco (pod kapucinsko cerkvijo). Mnogo radovednežev si je šlo ogledat to novost našega mesta. Pešci se morajo držati redno na desno, kjer imajo na obeh straneh asfaltirano pot. Skozi tunel so že položene šine za električno železnico k pokopališču. Tunel je dolg 347 metrov, širok 11 in pol, višina oboka pa znaša nad 7 metrov. Predor razsvetljujejo močne električne luči. Tunel, ki so ga začeli zidati v avgustu 1904, stane 4 milijone 800 tisoč Kron. Magistrat si je izposodil ta znesek iz cassa triestina di risparmio. Da se pokrije ta strošek, so sklenili 2 vinarja davka na vsak tramvajski vozni listek.

n **110 slovenskih društev** je bilo minolega leta v Trstu in okolici.

n **Telefonsko zvezo Trst-Pulj** dobimo kakor vse kaže, še letos. Napeljana bo čez Buje, Poreč, Pazin in Rovinj.

n **Zima tu in drugod.** Letos pravimo, da ni hude zime, saj nam sije dan za dnem skoro pomladansko solnce. A ni povsod tako prijetno. V severnih avstrijskih deželah, v Galiciji in Bukovini so tako hudi sneženi zameti, da je moral že v ponedeljek 10. t. m. prenehati ves promet na železnicah. — Pri postaji Neuendorf na Nemškem je obtičal v snegu en osebni vlak. Prišla je po istem tiru ena lokomotiva in z vso silo butnila v vlak. 12 oseb je lahko ranjenih, en potnik in en kurjač pa nevarno.

n **Cerkveni tatovi** so bili zadnja dva tedna kar zaporedoma na delu v cerkvi Starega svetega Antona v Trstu. Oropali so skrinjico pred kipom sv. Antona, kjer se nabira miloščina za ubožce.

n **Lastno ženo umoril in oropal.** Blizu Debrečina na Ogrskem so našli kmetico Julijano Kardos umorjeno in oropano. Sum je padel na 18 letnega Miho Orbana. Ta je spočetka tajil, konečno je pa izpovedal sledeče: Mož Julijane Kardos je organi-

ziral roparsko bando, h kateri je pripadal tudi Orban. Nekega dne pa pove Kardos, da se je sprl s svojo ženo, ker mu ni hotela dati denarja. Rekel je, da gre žena na semenj in da jo namerava napasti in oropati. V neki zasedi so čakali na ženo. Ko pride mimo, skočita Orban in Kardos proti njej in med tem, ko je Orban držal ženo za vrat, jo je Kardos ustrelil. Dobil je pri umorjeni samo 13 K. Kardosa so že zaprli.

n Na plesu ponesrečil. Umrl je v goriški bolnišnici Josip Volk s Trnovega, katerega so prinesli doli, ker je bil ranjen na plesu. Avgust Volk je obdolžen, da ga je sunil v trebuh tako, da je umrl na posledicah sunka. Tako je potrdila smrt komisija.

n Pouk o zadružništvu po semeniščih. „Primorski list“ iz dne 23. jan. t. l. je pisal v uvodnem članku: „Z obžalovanjem moramo reči, da se zdaj nič ne stori za globljo izobrazbo duhovskega in drugega naraščaja v znanju o zadružništvu. Duhovski kandidat naj bi umel zakonodajo, ki se tiče zadružništva in trgovstva, znal naj bi knjigovodstvo in korespondenco.“ V eni poznejši številki istega lista, pa beremo, da ne merijo te besede na goriško semenišče in njegovo vodstvo. V lanskem šolskem letu so se namreč priredila v goriški bogoslovni predavanja o zadružništvu in knjigovodstvu. Taka predavanja namerava prirediti „Goriška Zveza“ tudi letos. — Nam se zdi v današnjih razmerah taka izobrazba bogoslovcev in mladih duhovnikov nujno potrebna. Tudi predavanja o avstrijskem društvenem zakonu in o časopisju bi ne smela manjkati. Brez jasnih pojmov v teh rečeh se naše dni vedno težje izhaja.

n 116 ladij potopilo v enem mesecu. Kako veliko število ladij se potopi ali sploh po esreči na morju, nam najbolj pokaže sledeča statistika, ki se nanaša na mesec december l. l. Vsled viharjev se je potopilo 116 ladij in sicer 82 jadrenic in 34 parnikov. Poleg tega se je še več ali manj ponesrečilo 636 ladij, požar pa je poškodoval 217 jadrenic in 419 parnikov.

n Novo cerkev posvečeno Kraljici rožnega venca nameravajo zidati na Dunaju. Milodare nabirajo skoro po vsej Avstriji. Odbor obstoji iz dunajskih gospa.

n Huda kazen za mal pogrešek. Neka gališka banka v Lvovu je kupila na javni dražbi premoženje Lukasičev, a pozabila javiti nakup finančni oblasti, da se odmeri davek. Za ta pogrešek je naložila davčna oblast dotični banki globo 250 tisoč Kron.

Iz okolice.

o Iz sv. Ivana pri Trstu. Naše „slovensko krščansko-socialno izobraževalno društvo“ dobro in pridno napreduje. To razvidimo iz tega, ker je priredilo v 6 mesecih veselico ter mnogo predavanj. V nedeljo dne 6. t. m. se pa vrši zopet velika pustna veselica. Kdor se hoče kaj nasmejati, naj le pride, ker smehu ne bo manjkalo.

Vspored je ta-le:

1) Petje: „V boj“; 2) Humorističen prizor „Stari tržaški okoličan“ v osebi g. Eduarda Furlani; 3) Petje: „Zvezna“; 4) Šaljiva igra „Kmet-Herod“, katere glavno ulogo igra naš dobro znani in pridni igravec g. Ivan Križman (društveni tajnik). Tudi drugi igravci so svoje uloge pri vajah izorno rešili; 5) Petje: „Tiha luna“; 6) Humorističen prizor „Spomini starega Kranjca“ v osebi g. Josipa Marca; 7) Petje: „Česka“; 8) Humorističen prizor „Jabolčna potica“; 9) Petje: „Naša himna“; 10) Humoreska „Slovenec in Nemeč“, v ulogi openskega „Slovenca“ g. Just Čergolj in v ulogi graškega „Nemca“ g. Dragotin Dequal. Sledi prosta zabava. Nadejamo se obilne udeležbe.

o Obrtno in konsumno društvo pri sv. Ivanu napravi v nedeljo, dne 23. februarja 1908. veliko predpustno zabavo, pri kateri sodeluje tamburaški zbor pevskega društva „Kolo“ iz Trsta. Vstop je prost. Obrtno in konsumno društvo ima največje in najbolj moderno urejene prostore v celi tržaški okolici, preskrbljeno je tudi za točno in dobro postrežbo, zato je upati na mnogoštevilno udeležbo.

o Iz sv. Križa. Tridnevica ob 50-letnici Lurške M. B. se je kaj lepo izvršila. S škofovim dovoljenjem smo imeli Najsvetejše tudi v mali cerkvi, ki je ostala vse tri dni odprta in kjer so se vrstili ves čas verniki v čiščenju Sv. R. T. in lurške Gospe. V tork opoldne pa — ob uri Marijinega prikazanja v Lurdu — so se med veselimi pritrkovanjem zvonov zbrali otroci, med temi več belo oblečenih deklic, in skupno molili posvečenje Mariji.

Neko človeče ponuja po sv. Križu „Svobodno Misel.“ Če ne odneha, povemo svobodno svojo misel o tem malopridnežu.

o Sreča v nesreči. Iz Bazovice nam poročajo: Pretečeni pondeljek dopoldne se je tu pripetila nesreča, v kateri pa vendar ni bilo brez sreče. V poslojpu nad premogokopom so imeli blizu železne zakurjene peči spravljenih nekaj dinamitnih

patron. Paznik, strojevodja in še tretji uslužbenec so bili komaj tri metre oddaljeni od peči. Kar na mah grózen pok! Dinamit se je užgal, in razstrelil peč na nebrojne kosce. Več zidov je porušeni, streha predrta, vrata je pa odneslo daleč proč. Vendar je vse tri uslužbenec obvarovala božja roka. Dva sta sicer nekaj ranjena, pa ne nevarno, tretjemu se pa ni zgodilo nič slabega.

Iz Istre.

i Zdravišče v Dolini. V Dolini pri Trstu se otvori dne 15. marca t. l. kopališče res prirodno zdravišče po Kneippovem načinu. Opozarjamo na to vse one, ki iščejo zdravja. Življenske potrebsčine so v Dolini precej cene. Neposredna bližina morja, milo podnebje i t. d. so okolnosti, ki bodo posebno ugodno vplivale na bolnike. Dolina je dobro pol-drugo uro oddaljena od Trsta, a pol ure od železniških postaj Boršt in Monte Castiglione. Kdor je bolan in je dozdej zaman iskal zdravja, naj se toraj obrne v Dolino pri Trstu. Prijave gostov se že sedaj vsprejema. Omenimo konečno, da je to edino podjetje te vrste v slovenskih rokah. Prosimo toraj, da se tako v interesu bolnikov, kakor v narodnem interesu skrbi za kar najbolj možno razširjenje te vesti. Vsa potrebna pojasnila daje „Kopališčno društvo po Kneippovem načinu“ v Dolini pri Trstu.

i Električna železnica iz Matulj v Opatijo, Iko in Lovrano je začela voziti minolo nedeljo dne 9. t. m.

Iz Rižanske doline.

V soboto, 8. febr. so pokopali na koperskem pokopališču grofa Ivana Totto. Ranjki je umrl v Bertokih na svojem posestvu previden s sv. zakramenti za umirajoče. Bil je dober gospod, lepo je ravnal s svojimi koloni, živel je kmetijstvu, za javnost se ni brigal. Pripoveduje se marsikatera mična dogodbica iz njegovega življenja, ki kaže, kako je bil originalen mož stare korenike. Velikansko premoženje, okoli milijon, je zapustil svojemu nečaku, mlademu grofu, zdaj enoletnemu prostovolju v Gradcu.

V Dekanah je umrl Anton Valentič, rojen pod trto, vendar ni 84 let okusil njenega soka. Pa kako se tukaj čudijo, če jim kdo pridiga o treznosti. Par tednov pred njim je umrla njegova žena, stara 89 let. Če je ona pila, zgodovina ne pove.

Na Dol. Škofiji so ustanovili pevsko in godbeno društvo „Istrijski Grmič“. Namen mu je, gojiti godbo, posvetno in cerkveno petje. Pa so se tudi že pokazali, kaj znajo „Grmičarji“, prvič na Lazaretu in v nedeljo na Škofiji. Govorilo se je, da bi se večkrat držala poučna predavanja. Le vrlo naprej!

Cooperativa v Bertokih misli v svoje tiskovine vpeljati tudi slovensčino. Spodobilo bi se, vendar je težko verovati.

Šolske oblasti v Kopru in v Miljah! Obisk v certoški in škofijski šoli je jako nepovoljen. Šolska vodstva naznanjajo zamude, višja gospoda pa skoro nikdar ne kaznuje.

Zato ne poznajo stariši nobenega strahu. Ali naj dotične oblasti izvršujejo svojo dolžnost, ali pa naj se šole oprostí večnega pisarenja na korist koperskih in miljskih uradnih košov.

Iz Krasa.

k Iz Repentabra nam pišejo: Pretečeni teden nas je zapustil č. g. Jožef Križman in se podal na svoje novo mesto v Rojan. V teku svojega sicer kratkega bivanja pri nas si je pridobil posebno kar se tiče cerkvenega petja velike zasluge. Smemo reči, da ima repentaborska župnija najlepše liturgično petje v celi škofiji. Bodi blagemu gospodu na tem mestu izrečena najsrčnejša zahvala za ves trud, ki ga je imel pri nas. — Sedaj smo pa dobili novega župnika v osebi č. g. Jožefa Krančiča. P. znamo ga, da je dober in goreč duhovnik in zato upamo najboljšo od njega, med drugim, da bo povzdignil pri nas tudi društveno življenje.

Društva.

dr Ženska Marijna družba v Trstu. Dne 9. t. m. je preminila v Gospodu 68 letna Marijina hči Neža Rogelj, doma iz Tupalič na Gorenjskem. Po zgodnji smrti svojih starišev se je napotila še prav mlada v svet za kruhom. Znano je, da življenje dekleta, ki slušbuje pri tujih ljudeh, posebno v tem našem mestu, ni brez nevarnosti, in da se marsiktera odtuji veri in čednosti. Pokojnica je ostala vzor-dekle vse svoje žive dni. Dičila jo je globoka vernost, neomajeno poštenje in v boleznih tiha udanost. V svojih zdravih dneh si je toliko prihranila, da je breskrbno in ne da bi bila drugim v nadlego preživela svoja zadnja leta. Pa tudi revežev in dobrodelnih zavodov ni pozabila. Ni čuda, da je bil njen pogreb veličasten. Sprevod so vodili v cerkev

sv. Antona duhovnik in dva redovnika. Belo opravljene družbenice so stopale svečo v roki ob krsti. Za vozom pa se je vila nepregledna vrsta udinj in drugega občinstva. — Ko se je na potu proti pokopališču pomikal sprevod mimo sirotišnice sv. Jožefa, je kaj milo klenkal cerkveni zvonec in sirotice zbrane pred vrati zavoda so z povzdignjenimi ročami šepetale svoji dobrotnici zadnji pozdrav. Ta prizor je vse do srca ganil. Ko so pa sirote iz istega zavoda ob pokopališčni cerkvi in ob grobu zapele dve pesmi pokojnici v slovo, so se oči vseh rosile in slišati je bilo pridrušeno ihtenje. Stojiš ob odprtem grobu, poslušáš otožne glasove hvaležnih sirot, a pred seboj gledáš krsto z zemeljskimi ostanki zemljana, ki je srečno dokončal svoj boj in dovršil svoj tek, to so stvari, ki v resnici pretresajo človeku dušo. Vbogo slovensko dekle! Ko si prihajalo pred davnim časom z negotovini koraki, vrbno opravljena sirota, v to veliko mesto, še od daleč si nisi mislila, da te bo toliko vernih in hvaležnih src tako častno spremljalo k zadnjemu počitku. A kar je glavno, Neža, upamo, da tebi veljajo svetopisemske besede: «Blagor mrtvim, ki v Gospodu zaspe; njihova dela gredo za njimi». V svojem blaženstvu spomni se nas voškujočih in moli za našo družbo. V tork 11. t. m. je umrla vdova Alojzija Sotlar, udinja in dobrotnica naše družbe. N. v m. p!

V nedeljo 16. t. m. bode skupen slovesen shodiv proslavo zlate maše sv. Očeta papeža Pija X.

Koledarček. 15. febr. nedelja: Julijana, dev. muč.; — 17. pond.: Donat in tovariši, muč.; Konstančija, — 11. tork: Simeon škof; Flavijan, škof. — 19. sredo: Julijan, sp.; Konrad; Viktor, muč. — 20. četrtek: E-leverij, škof, muč.; Evkarij škof. — 21. petek: Maksimiljan, škof; Eleonora, kr. — 22. sobota: stol sv. Petra v Anti hiji.

Polna luna (ščep) bo dne 17. t. m. ob 10. 11 minut predpoldne. Vreme se nam kaže mrzlo in mrzli vetrovi.

Nekaj domače zgodovine.

Katinarska cerkev.

Spisal S.

V tretji številki „Zarje“ je nekdo prav mično opisal barkovljansko cerkvico in podal sploh nekaj domače zgodovine iz Barkovelj. Vem, da naše ljudstvo take reči kaj rado bere, zato naj podam še jaz malo gradiva za domačo zgodovino z opisom naše katinarske cerkvice.

Katinarska župna cerkev je prava rodna sestrica barkovljanske. Kdor je videl obe cerkvi, je spoznal takoj, da sta si po slogu in velikosti tako slični kakor krajcar krajcarju. Pa tudi starosti ste iste; s pomočjo državne podpore sta bili sezidani obe istega leta 1785. Kakor barkovljanska tako je imela tudi katinarska cerkev svojo častljivo prednico, malo kapelico. Sedaj je ni več te kapelice, spremenili so jo v skedenj in še danes lahko bereš na vratih nekega gospodarskega poslopja na Katinari zanimiv latinski napis: „Olim sacellum, nunc horreum,“ kar pomeni po slovensko: Nekdaj svetišče, sedaj skedenj.“ Obe cerkvi sta vsled hitrega naraščanja prebivalcev premajhni. Kako zelo se je namnožilo prebivalstvo na Katinari je lepo razvidno iz krstne knjige: prvo leto, ko je stala sedanja katinarska cerkev so bili krščeni 3 otroci, minolo leto pa jih je bilo krščenih 99.

Veliki oltar katinarske cerkve je bil prenesen iz zapuščene cerkvice v Grljanu (Grignano) pri Miramaru in je krasno marmornato delo, cenjeno na 30 tisoč goldinarjev. Sedanji lepo vbrani zvonovi vabijo vernike že 26 let. Velik dobrotnik te male cerkvice je bil pokojni ba on Jeremija Zanchi. Požaril je svet za zidanje cerkve in župnišča, oskrbel je cerkvi lepo monštranco in dragocen kelih, ki še danes pričata o nekdanji požrtvovalnosti in pobožnosti plemenitavev. Cerkev ima sedaj sicer bogatega patrona, a majhno doto, ali skoro bi rekli, da nima drugega, kakor dobra srca, pa še teh malo. Vendar si pri vsem siromaštvu napravi tuintam kako oblačilce, da je ni sram pred svetom.

V novejšem času je dobila cerkev lepe nove klopi iz orhovine, prav lično in trdno slovenske mizarske zadruge v Solkanu. Dasi je dandanes vse delo drago, vendar te klopi hvalijo v ceni svojega mojstra. Nerodne stopnice pred cerkvijo, ki so štrlele daleč na cesto in ovirale promet na cesti, smo odstranili in pomaknili popolnoma v cerkveni dvor ter napravili nova železna vrata. Sedaj je vhod v cerkev bolj pripraven in tudi cesta je bolj prostorna za voznike in pešce. Napravili smo torej delo, ki vgaja onim, ki radi obiskujejo cerkev, kakor tudi onim, ki se cerkvi radi izognejo.

Cerkvica na Katinari je za število vernikov v župniji mnogo premajhna, kakor tudi barkovljanska ni prevelika. Obema velja v polni resnosti šaljivi rek: Ko bi šli vsi noter, bi ne šli vsi noter, ker pa ne gredo vsi noter, gredo vsi noter.“

Kot pravi sestriči imata gotovo obe cerkvi, barkovljanska in katinarska isto želje: dobiti dovolj dobrotnikov, ki bi jima pomogli do velikosti primerne njunemu delokrogu; saj imata obe lepo število otrok — prva 3000, druga 2500 — pa tako male sterhe, da jima ni možno zbrati vseh otrok k ognjišču.

Darovi.

Nabiranje za Marijin dom od 18. nov. 1. 07.
do 21. jan. 1908.

Nabrali so: Elizabeta Jug 14 K; Ivana Stokelj 80 K; Ivana Gajeta 108 K 26 vin; Antonija Pondelak 58 K 80 v; Ivanka Makuc 38 K 60 v; Marija Birsaml 14 K 20 vin; Josipina Kateru 103 K; Fr. Guštin 152 K 40 v; Kladnik 12 K; A. Zink 12 K; Terezija Zobec 29 K. Skupaj, 622 K 26 v.

Ustanovni udej po 20 K; Marija Primožič, Marija Kalister, Marija Flisek.

Redni udje po 10 K; Antonija Forca, Ivana Zeleznik, Marija Flego, Frančiška Mijot, Uršula Barbič, Ivan Bradač, Katarina Vacko, Antonija Mlekoš.

Po 5 K; Jožefa Faganel, Jožefa Ušaj, Ana Pondelak, Jožefa Kolar, Antonija Pondelak, S. F. Angela Rogel, F. D. Helena Tomšič, Marija Jermol.

Po 6 K; Marija Bensa.

Po 4 K; Terezija Grmek, Roža Mavker, Terezija Kraus, Marija Jazbec, Lucija Sere, Marija Žitnik, Frančiška Linčar, Pavlina Štiblj, Jožefa Arnšek, N. N. Lucija Trebec, Ivana Berbec, Helena Sila.

Po 3 K; Marija Bilarič, Marija Žajin, Terezija Drobne, Pavla Mahne, Marija Stanič, Ivana Simončič Alojzija Miklavc, Marija Sever, Marija Čehovin, Antonija Poljšak, Ana More, Ana Valentinčič.

Po 2 K; Marijn Sajevec, Katarina Čušin, Terezija Bajt, Ema Campa, Marija Grmek, Terezija Nemeč, Frančiška Družina, Karola Čelhar, Ivana Bizjak, Terezija Purič, Neža Cek, Amalija Boškin, Amalija Primc, Marija Kavs, Frančiška Gapon, Marija Jekler, Ivan Kastelic, Julija Šalamon, Ivana Stefančič, Marija Jamšek, Ana Murn, Jožefa Medvešek, Frančiška Segulin, Terezija Vidmar, Marija Bajt, Marija Hlebanja, Ana Frank, Ivana Stefančič, Marija Bizjak, Ivana Bergamas, Katarina Perič, Doroteja Segulin, Marija Čah, Ana Simončič, Terezija Primc, Frančiška Podgornik, Marija Božič, Lucija Doles, Marija Ujčič, Jožefa Ban, Ana Jagodnik, Katarina Mlekuš, Katarina Gombač, Antonija Dadiš, Marija Kapel, Magdalena Sturm, Rozalija Čigon, Apolonija Trebec, Uršula Pahor, Ivana Makuc, Frančiška Babec, Frančiška Križnar, Emilija Križnar, Jožefa Babec, Ana Krabl, Katarina Kovačič, Čok Anton, Pegan Frančiška, Marija Stokelj, Terezija Kodrič, Nežika Kranjc, Marija Perhinek, Frančiška Furlan, Antonija Furlan, Marija Švagelj, Marija Pahor, Ana Zidar, Marija Bresan, Marija Rihler, Marija Fabičič, Ivana Švagelj, Ana Vičar, Ivana Tomašič, Ana Vatovec, Marija Kaos, Marija Valenčič, Frančiška Kosuta, Franja Švagelj, Ivana Rihtar, Jožefa Deljak, Frančiška Tominc.

Podporni udje po 1 K: Helena Zlobec, Marija Mramor, Marija Simončič, Vincenc Piquis, Marija Natergaj, Marija Rutar, Antonija Lorenzutti, Uršula Ban, Katerina Vidali, Karola Bernetič, Marija Jazbec.

Drugi darovi. 20 K: P. C. 9 K 40 vin; Antonija Pirnaver. **Po 10 K:** Mina Renner, Ivana Kraševc, Ana Kavčič, Elizabeta Podražaj, M. Bambič, Ivan Krsten, Kristjan Dejak. **12 K:** T. P. 5 K; Marija Možetič. **Po 3 K:** Marija Gustinčič, Terezija Wurzer, Jakob Perhanc. **2 K 20 vin:** N. N. **Po 2 K:** Ana Gurcer, Antonija Žagar, Katerina Škapin, N. N. Josipa Rabar, Katarina Gaberšek, Marija Ravbar, Agata Ravbar, Marija Zgavc, Katarina Gaberšek, Marija Modic. **Po 1 K:** N. S. Marija Sila, Jožefa Kačar, Marija K. Marija Sila, Josipa Malalan, N. N. N. N. 80 vin; N. 26 vin; N. N. 60 vin.

Svetko Stanibal Škerl Trst, Sv. Ivan.

priporoča svojo bogato založeno prodajalnico
jestvin in pekarno.

Pošilja na deželo tudi poštno pošiljatve od 5 K.
naprej.

Posebno se priporoča čč. duhovščini.

Obrtno in konsumno društvo Sv. Ivan (pri cerkvi)

registrovana zadruga z omejenim
poroštvom

javlja sl. občinstvu, da je svoje prostore
preustrojilo v najnovjšem sloju.

Ima na razpolag. veliko dvorano v
pritličju, najmodernejši pivski salon
ter tri sobe rezervirane za krstv. po-
roke in društvene sestanke.

Toči domačevino, istrsko črno, belo vipav-
sko, kraški teran in refošk v buteljkah.

Za obilni obisk se priporoča: Načelnštvo.

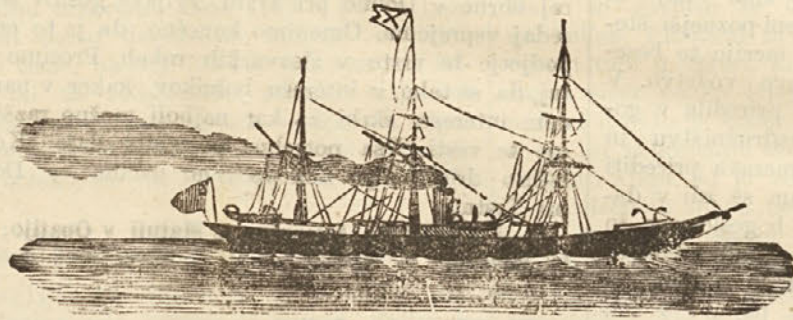
Prvi slovenski denarni zavod v Trstu Tržaška posojilnica in hranilnica

registrovana zadruga z omejeno zavezo

Piazza Caserma šte. 2, 1 nadstropje (v lastni hiši).

Sprejema hranilne vloge in je obrestuje
po 4% v aga se lahko po 1 K. Rentni
davek plačuje zavod sam in ne vlagatelji.
Posojuje denar na menjice zastave in
vknjižbe. Ima najmodernejšo varnostno ce-

lico, varno proti vlomu in požaru, v njej
se shranjujejo lahko: vrednostni papirji,
zlatnine, biseri, testamenti itd. Ako hoče
kdo kupiti srečke na obroke mu to pre-
skrbi posojilnica jako po ceni.

Z Bogom! Srečno pot! V daljno Ameriko!

Zakaj potujejo naši ljudje naj-
raje čez Trst na ladjah avstro-
ameriške parniške družbe (Av-
stro Amerikana Bratje Kozu-
lič i dr.)? Odgovor;

Rafaelova družba v Trstu

priporoča to iz teh le vzrokov:

Prednosti: v Trstu 1) smo
mi doma, 2) smo pod avstrijs-
kim varstvom do Amerike, 4) ni
treba menjavati denarja, 5) si

imamo večinoma slovanske sopotnike.

lažje pomagamo v svoji materinščini (v prodajalnicah, uradih, cerkvah), 6) imamo

Prednosti: na adijah avstro-ameriške (Austro-Americana) plovitvene družbe:

- 1) domači ljudje v postrežbi, 2) domača kuhinja, 3) uvaževanje slovanskih jezikov, v napisih, govoru, v razvrstitvi (po narodnosti v izseljeniškem domu i na ladjah), 4) lastni izseljniški dom, obdan z lepim vrtom na samem, izven mesta tik morja. Do poslopja električni tramvaj. Po vseh prostorih električna razsvetljava. Hrana in stanovanje brezplačno pred odplitvijo za 2000 oseb, 5) močne ladje, 6) v izseljniškem domu nameravana katoliška kapela. Govorilo se je tudi o posebnem dušnem pastirju za izseljence, 7) strogo ločenje veroizpovedanja, narodnosti, spola. 8) Vožnja mnogo ceneja, 9) Zveza tudi v južno Ameriko. 1908) 10, Strogo nadziranje in poduk agentov, ki ne smejo vabiti še manj pa siliti ljudi v tujino.

Josip Rože

Trst - mizarški mojster - Trst

Via Giulia. — Telefon šte. 1971.

Izdeluje in popravlja vsakovrstna stav-
binska in druga mizarška dela. Posojuje
tudi različne odre in scenerije za vsako
igro ali koncert. Postrežba točna. Cene
jako nizke.

Edina mehanična Tovarna pohištva

v Trstu

tvrdke Aleksander Levi Minzi
ulica Tesa 46.

— Skladišča Piazza Rosario št. 1. —

Trgovsko-obrtna zadruga

Via S. Francesco d'Assisi št. 2, I. n. V TRSTU Via S. Francesco d'Assisi št. 2, I. n.

kjer je bila prej «Tržaška posojilnica in hranilnica». — Telefon št. 16-04.

Poštno hranilnični račun 74679

Sprejema hranilne vloge od vsako- **5** Sprejema tudi vloge po 1 K na teden,
gar, tudi če ni član, in je obrestuje po **5** tako da se po 260 tednih dob 300 K

Sprejema hranilne knjižice tujih zavodov, in je realizuje ne da se bi obrestovanje pretrgalo.

Laje v najem hranilne pušice, katere so najprimernejše sredstvo za varče anje v družinah — posebno
pa, pri nedoraslih. Hranilne pušice se odpirajo le v uradu. — Deleži so po 20 K in po 2 K.

Nadaljna pojasnila se dajejo v uradu med uradnimi urami, ki so: ob delavnikih od 9—12 d.

in 3—5 p. Trgovsko-obrtna zadruga v Trstu registrovana zadruga z neomejenim jamstvom.

LJUDSKA POSOJILNICA IN HRANILNICA

za tržaško občino pri Sv. Ivanu pri Trstu.

Registrowana zadruga z neomejeno zavezo

Sprejema hranilne vloge tudi od **4 1/2%** Davke plača hranilnica sama.
neudov in jih obrestuje po **4 1/2%** Za varnost vlog jamčijo udje.

(280) z vsem svojim premoženjem v znesku približno en milijon kron in pol.

Za večje vloge se tudi dajo višje obresti po ustmenem pogovoru s stranko. — Hranil-
nica in posojilnica je pod nadzorstvom svetoivanske duhovščine. — Vsak krščansko misleč
Slovenec naj vlaga svoj denar le pri Ljudski hranilnici in posojilnici pri sv. Ivanu
pri Trstu.

Razširjajte in priporočajte „ZARJA“